

﴿١٠٦﴾ سُورَةُ قُرَيْشٍ KUREYŞ SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu sûre-i celile 4 âyettir. Kureyş'e câhiliyet devrinde bazı imtiyazlardan bahsettiği için bu adı almıştır. Mekke'de nâzil olmuştur.

1- لَإِيَّالَافِ قُرَيْشٍ ۙ

Kureyşi ülfet ettirmek, sevdirmiş olmalarından, güven ve barış andlaşmalarından faydalanmalarını sağlamak için,

2- إِيَّالَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۚ

Kış ve yaz seferlerinde, onlara sevimli kılınmasından ötürü faydalandıkları andlaşmaların kadrini bilmiş olmak için,

3- فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۙ

Bu beytin (Kâbe'nin) Rabbine kulluk ibadet etsinler. O'dur size bu kısmeti veren.

4- الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۙ

Cû'dan; açlıktan muhafaza ediyor. Kendilerini açlıktan kurtararak beslemiştir ve her tehlikeye karşı onlara emniyet vermiştir.

Mekke'de ziraat olmadığı için bazen aç kalıyorlardı. Fil ordusundan da korkmuşlardı.

Kureyş kabilesi Âllâh evi Kâbe'nin sahipleri oldukları için, câhiliyet devrinde yazın Taif ve Şam'a, kışın da Yemen'e, ılık bölgelerine serbestçe giderlerdi. Bu seyahatlar onlara sevdirmişti. İşte bu, Âllâh'ın onlara bir ihsanı idi. Çünkü bu şekilde serbest dolaşma sonunda büyük ölçüde ticaret yapıyorlar ve kazanç elde ediyorlardı.